

Excma. Sra.,

Agraïm el seu escrit del passat 6 d'octubre, mitjançant el qual ens informa sobre la queixa de referència, presentada pel Sr. (...).

Concretament, el promotor de la queixa ens indicava en el seu escrit que la pàgina web: www.valenciainnova.info, pertanyent a eixa Corporació local, únicament estava redactada en castellà, de manera que incomplia la legislació vigent respecte de l'ús del valencià.

Una vegada admesa a tràmit la queixa, vam sol·licitar el corresponent informe, a fi de conèixer la realitat dels fets descrits.

En la comunicació que vam rebre del Servei de Relacions Internacionals d'eixe Ajuntament, es va ressaltar la intenció d'adoptar les mesures necessàries perquè la pàgina web esmentada poguera ser visitada tant en castellà com en valencià per tots els ciutadans.

Vam donar trasllat d'aquell informe a l'interessat, a fi que realitzara les al·legacions que considerara oportunes. En este sentit, el Sr. (...) ens va indicar en el seu escrit d'al·legacions que, en data 28 d'octubre de 2003, la pàgina citada continuava estant redactada exclusivament en castellà i que, a pesar del temps que havia transcorregut, realment no havien estat adoptades les mesures apuntades en l'informe esmentat.

Per tot el que hem dit més amunt, una vegada estudiada la documentació rebuda, com també les al·legacions manifestades pel promotor de la queixa, li demanem que tinga en consideració els següents fonaments de dret que motiven la resolució amb què concloem este escrit.

En primer lloc, hem de prendre com a punt de partida el manament establert en l'article 3r de la nostra Constitució, que disposa que el castellà és la llengua oficial de l'Estat i, al seu torn, assenyala que la resta de llengües espanyoles seran també oficials en les comunitats autònomes respectives, de conformitat amb els respectius estatuts.

Així, la nostra Norma Fonamental fa ressaltar la riquesa de les diferents modalitats lingüístiques d'Espanya, com a patrimoni cultural que haurà de ser objecte d'especial protecció i respecte.

En connexió amb el que disposa la Constitució espanyola, l'article 7é de l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana encomana a la Generalitat Valenciana garantir l'ús normal i oficial tant del castellà com del valencià, i d'esta manera s'instaura un règim de bilingüisme que imposa als poders públics del territori autònic o local l'obligació de conèixer i utilitzar les dos llengües oficials, sense que pugua prevaler l'una sobre l'altra.

La Llei valenciana 4/1983, de 23 de novembre, d'ús i ensenyament del valencià, dictada com a desplegament del que disposa l'Estatut d'Autonomia, estableix, en l'article 2n, que el valencià és la llengua pròpia de la Generalitat Valenciana i de l'Administració pública, com també de la local i de totes les corporacions i institucions públiques que en depenen.

Amb tot això, no hi ha dubte sobre la manifesta obligació de les administracions públiques, tant autonòmiques com locals, d'adequar, des d'un punt de vista lingüístic, les vies o els mitjans de comunicació amb els administrats, i facilitar les relacions mútues a través de l'efectiva i real implantació d'un règim de cooficialitat d'ambdós llengües, tal com estableix tant la Constitució espanyola i l'Estatut d'Autonomia, com la Llei 4/1983, d'ús i ensenyament del valencià.

Esta cooficialitat ha de quedar palesa en totes les manifestacions de l'Administració pública i desterrar qualsevol forma de discriminació lingüística.

Així, en el cas concret que ens ocupa, la configuració de la pàgina web esmentada d'eixa Corporació local, no solament va ser realitzada inicialment en castellà i es va obviar l'ús del valencià, sinó que, fins i tot a hores d'ara, tal com reitera l'interessat en el seu escrit d'al·legacions, es manté eixa configuració monolingüe, de manera que s'incomplix la normativa lingüística vigent.

En conseqüència, recomanem a l'Excm. Ajuntament de València que revise els continguts de la seua pàgina web i que els adapte al règim de cooficialitat lingüística instaurat a la Comunitat Valenciana, sense que pugua prevaler una llengua sobre l'altra, ja que allò que ha d'orientar a tots els poders públics, autonòmics i locals, és salvaguardar la llibertat d'opció lingüística i impulsar l'ús del valencià en totes les esferes socials, per establir un equilibri sociolingüístic entre el castellà i el valencià, sense que en cap cas prevalga una llengua sobre l'altra.

De conformitat amb tot el que hem exposat anteriorment, recomanem que s'adopten totes les mesures que calguen, ordinàries i extraordinàries, perquè els continguts del web d'eixe Ajuntament siguen redactats, d'acord amb la legislació vigent, en les dos llengües.

En virtut de l'article 29.1 de la Llei 11/1988, reguladora del Síndic de Greuges, es recorda el deure de donar compliment al que disposa la legislació vigent sobre l'ús i en l'ensenyament del valencià, segons allò que s'ha manifestat en el cos d'este escrit, la qual cosa se li comunica perquè en prenga coneixement i a l'efecte que, en el termini d'un mes, ens remeta informe sobre si accepta les expressades recomanacions o, si s'escau, les raons per a rebutjar-les.

Atentament,

Bernardo del Rosal Blasco
Síndic de Greuges de la Comunitat Valenciana.